

Rebecka Bohlin

Så mycket mer än några stenar

NÄR VANDANA SHIVA invigningstalade på European Social forum i Folkets Park i Malmö i förra veckan var det startskottet för hundratals seminarier, diskussioner och aktioner under och i anslutning till ESF. Shiva vittnade om den starka rörelse i Indien, främst driven av kvinnor, som organiserar motståndet mot genmodifierade grödor, GMO. Den händelsekedja GMO-produkterna har gett upphov till har drivit hundratusentals indiska bönder till att ta sina liv, en självmordsepidemi där de stora företagens patenträtter spelar en central roll. Hon berättade om aktivister som trotsar företag som Monsanto och står utanför deras portar och sprider icke genmodifierade fröer. Det handlar ju om liv och död.

PÅ EN ANNAN SCEN, under ett annat seminarium, berättar Lindiwe Chaza Jangira om hur framgångsrik gräsrotsorganisering mot hiv/aids i Zimbabwe faktiskt tryckt tillbaka nyspridning av epidemin. Men hon frågar sig samtidigt om det är något positivt att andelen av den vuxna befolkningen som lever med hiv/aids sjunkit i landet. Det beror ju på att så många människor dör – i en sjukdom som faktiskt inte behöver vara dödlig för den som har tillgång till medicin och mat. Förra året dog mer än två miljoner människor av aids.

Det borde bli krigsrubriker. Löpsedlar. Hätska debatter om ansvar, kampmetoder och möjliga modeller för att åstadkomma en annan världsordning.

Det handlar ju – om liv och död.

I STÄLLET SER VI en utdragen debatt om att en bank fått sina fönster sönderslagna i samband med gatufesten i Malmö på fredagskvällen.

Polisen hade stora resurser på plats och använde dem till att inringa festdeltagarna, men valde att inte ingripa storskaligt, för att undvika en upptrappad våldsspiral. Detta, i kombination med att festarrangörerna manade till lugn och många aktivister på plats hindrade andra aktivister att bryta upp sten och liknande, ledde till att skadegörelsen blev ytterst begränsad. Insatschefen är, med rätta, nöjd.

Det är därför sorgligt att konstatera att de stora medierna är så upphängda på frågor om våld i samband med toppmöten och sociala forum att de inte förmår bevaka och diskutera i princip något annat.

Låt oss komma ihåg att 15 000 personer samlades i lördags för att demonstrera för att "en annan värld" är möjlig. Det är en imponerande samling. Och låt oss också komma ihåg att historien har sett många exempel på att när människor går samman så är förändring möjlig.

FORUMPROCESSEN I VÄRLDEN och i Europa har förvisso brister. Visst organiserades ett antal workshops som konkreta erfarenhetsutbyten och möjliggjorde upprättandet av allianser för framtida organisering – men fortfarande är en typisk bild av ett ESF-seminarium en majoritet av män som sitter på rad på en scen och berättar, snarare än faktiska möten. Bara debatter men inga föredrag är också en stel form.

Trots detta innebar ESF i Malmö manifestation av att den globala rättviserörelsen fortfarande är en aktör att räkna med. Den kommer igen. Att fackföreningar faktiskt bygger allianser med sociala rörelser under forumprocessen inger också ett visst hopp.

Var ESF den vitamininjektion som rörelsen så väl behöver för att massmobilisera för en annan värld?

Det är nog tveksamt. Men kampen fortsätter.

